

BOLSJEVIK

1/84

Innhold:

Leder.....	Side 3
Intervju om Krig/Fred.....	4
Freds- og forsvarspolitikken, 2.runde.....	13
Erfaringer fra åpent møte om Krig/Fred.....	15
Om Rute 80's problemer.....	16
Uka mot hasj.....	19
YLI og Rød Ungdom.....	20
Svar om YLI.....	21
Krise og arbeidsløshet.....	25
Resolusjonsforslag.....	28
Annonser etc.....	34

FORBUNDSKOLE OM IMPERREALISME!

FOR ØSTLANDET:

6.-8. APRIL.

FOR NORD-NORGE OG TRØNDELAG:

5.-6. MAI.

Rød Ungdoms eksterne hovedoppgave i vår, er propaganda mot krigen og for fred. Det vil si kampen for et sterkt uavhengig nasjonalt forsvar, kamp mot kapitulasjonslinja, kamp mot begge supermaktene og solidaritetsarbeid for landa som faktisk i dag slåss mot imperealismen.

Ei nyoppdeling av verda har aldri vært avgjort ved forhandlingsbordet. Bare i dei tilfella der den eine eller andre sida er slått i en krig spelar forhandlingsbordet noen rolle, og da blir verdens folk tilbudt en "fred" på imperealismens premisser. "Fred" uten frihet!

Dersom vi mener at metoden for å hindre/utsette en verdenskrig er å svekke supermaktene, ja da må vi gjøre akkurat det. Vi må svekke dei politisk og militært ved å støtte motstandskampen i Latin Amerika, i Afghanistan og Polen. Samtidig må vi avsløre dei såkalla "fredsutspill" fra begge sider, vise at det bare er taktiske utspill for å svekke motstanderen og stramme sitt eget grep om markedene, øke egen makt.

Vi veit at det er kravet om ei nyfordeling av markeda ut fra styrke som er den objektive årsaka til krig, og ikke hvor mange våpen som finnes i verda.

Når dere leser dette er Afghanistan-uka over, forhåpentlig har dette vært en start på arbeidet som varer utover våren. Men sannsynligvis er det få plasser som har planlagt skikkelig og som er kommet ut fra skapet. Men det er ikke for sent å starte nå!

Laga må sette i gang. Arrangerer åpne møter på skolene mot politiske motstandere, kjør frem forsvarspolitikken vår.

Å arrangere åpne møter er trolig den mest krevende metoden for å spre vårt syn, men også den metoden som vil gi størst uttelling dersom forberedelsene og taktikken er god. Sjøl om vi stiller med innleder må alle forberede innlegg og få flest mulig på talerstolen. Laga må også sette av dager til stand/plakatklipping, enten med eget materiell eller materiell fra sentralt hold. Ring til kontoret og bestill!

1. Mai.

Samtidig med dette arbeidet må vi mobilisere til arrangementer 1. Mai. Vi må bruke dagen til å mobilisere bredest mulig for vår forsvarspolitik. Trekk med uavhengig ungdom i utforminga av ungdomsparoler, paroler mot krig osv. Dersom det ikke er klassekamptog på stedet, så bør det minste være en stand på arbeidereklassens kampdag. All markering mot supermaktene, for vår forsvarspolitik og mot krise er god markerink.

Red.

Aktuellt intervju om krig/fred

INTERVJU MED PER O. ... OM KRIG OG FRED.

Spørsmål: Hvordan har vår linje utvikla seg i forhold til fredsbevegelsen?

Det har vært forskjellig. Til å begynne med avviste vi fredsbevegelsen, men ut fra dens styrke måtte vi forholde oss til den. Vi har utvikla linjer på forskjellige områder, om SS20, forholdet til Sovjet og Eurosjävini-smen, og vi har kjørt på årsakene til krig. På mange måter har vi mangla en helhet i vår politikk og når det gjelder kritikken av fredsbevegelsen. Det synes jeg vi i større grad har funnet nå.

Sp: Hva er den helheten?

Det er spørsmålet om den nasjonale uavhengigheten. Vi kritiserer fredsbevegelsen nettopp fordi den står i motsetning til denne.

Sp: Hvorfor har du lagt så mye vekt på den nasjonale uavhengigheten, har du glemt kritikken av imperealismen? Nei, men for å bekjempe krig, eller den konkrete krigen så mener jeg at du ikke trenger å være enig i vår imperealismeanalyse. Dermed så er den kritikken vi har reist av fredsbevegelsen først og fremst en "frontpolitikk" som kan brukes i frontsammenheng. Men dette betyr ikke at vi har glemt imperealismen. Vår oppgave må være å nettopp ta utgangspunkt i imperealismeanalysen vår for å vise at det er kapitalismen og imperealismen, altså dette systemet som er årsak til krig.

Sp: Hva betyr kampen for nasjonal uavhengighet konkret?

Idag betyr det:

1. Internasjonal solidaritet med alle som sloss en frigjøringskamp mot imperealismen.
2. Vi må bygge sterke og uavhengige forsvar i de små landa, som nødvendigvis må være retta mot supermaktene.
3. Økt sivil beredskap.
4. Kamp mot atomvåpen, gjensidig nedrustning mellom øst og vest, og at det er supermaktene som må starte nedrustninga.

!

Sp: Nå synes jeg du legger overdreven vekt på Europa, er ikke den viktigste kritikken av fredsbevegelsen at den er Eurosjevinistisk. At den begynner å snakke om fred i Europa mens det er krig i store deler av den tredje verden?

Jeg vil understreke enheten mellom Europas kamp for nasjonal uavhengighet og 3. verdens kamp for nasjonal uavhengighet. Det er ingen motsetning mellom f.eks. Afghanistans kamp for uavhengighet og Norges kamp, sjøl om vi ikke idag må føre kampen militært, men politisk, økonomisk og gjennom oppbygging av forsvaret. Dette er en enhet, og dermed er jeg også uenig i å vinkle kritikken av fredsbevegelsen på eurosjevinisme. Jeg syns ikke det er galt å være opptatt av freden i Europa bare man fører en korrekt linje for å oppnå denne freden. En slik korrekt linje betyr bl.a. støtte til den tredje verden.

Sp: OK. Men er ikke tredje verden den viktigaste kraft i kampen mot krigen?

Ta Afghanistan! Det er klart at motstanden i Afghanistan er jævli betydningsfull; de fører en direkte kamp mot supermakta Sovjet, som etter vår mening er den supermakta som kommer til å utløse en tredje verdenskrig. Om motstanden vinner frem eller ikke har svært stor betydning ikke bare for Afghanere, men for hele verdens befolkning.

Sp: Vi har hele tiden sagt at det er 3.verden som er hoveddrivkrafta i kampen mot imperealismen. Er du enig i det?

Ja, det er jeg helt enig i. Tredje verden er fortsatt hoveddrivkrafta i kampen mot imperealismen som system.

Sp: Hva kan Europa gjøre i kampen mot krigen?

Her må vi arbeide på flere områder. Fredsbevegelsen har tatt utgangspunkt i atomvåpen og fremmer i tilknytning til det en teori og ideologi for å bevare freden i Europa.

Vi må jobbe på flere områder:

1. På det militære område, sloss for sterke uavhengige forsvar i Norge og sjølsagt støtte det som politikk i Europa.
2. Politisk må vi sloss mot først og fremst de kreftene som mer og mer tilpasser seg Sovjet, her ser jeg sosialdemokratiet som viktig.
3. Endelig må det bety at det legges politisk og økonomisk press fra Europa på Sovjet.

Sp: Men hvis vi skal hindre krigen, hva er den viktigste enkeltsak hvis du skulle peke ut noen?

Jeg synes det er et vanskelig spørsmål, men jeg tror den viktigste enkeltsaken må være å sloss for en riktig forsvarspolitik. Men du kan ikke skille kampen for en riktig forsvarspolitik fra den politiske kampen for nasjonal uavhengighet, det nytter ikke hvis du bare snakker om at vi skal ha et forsvar. Du må ha en politisk begrunnelse for hvorfor vi skal ha et forsvar, begge sidene er like viktig.

Sp: Men driver ikke du egentlig agitasjon for klasse-samarbeid i Europa?

Nei, det er sånn at den kampen arbeiderklassen fører i Europa i dag, klassekampen, vil styrke kampen for nasjonal uavhengighet, ikke svekke den. Hadde det blitt en sosialistisk revolusjon i et land i Europa, hadde det vært en mye sterkere kraft for nasjonal uavhengighet enn den linja borgerskapet har i det konkrete landet. Dermed ser jeg enheten mellom det å føre en virkelig klassekampolitikk i Norge og Europa og en styrking av kampen for den nasjonale uavhengigheten.

Sp: Jeg synes du vrir deg unna. I -70ra dreiv AKP å ga ut bøker om forsvaret som konkret viste at dette er borgerskapets militrapparat mot arbeiderklassen, og nå går du inn for å styrke det, det er og blir en sjøl-motsigelse?

Borgerskapet ser jeg fortsatt på som den klassen som kommer til å svike nasjonen i tilfelle krig. Samtidig så mener jeg det er riktig å stille den parolen fordi du kan vinne deler av borgerskapet for uavhengigheten, akkurat som under 2. verdenskrig. Forsvaret har en oppgave med å rette seg fysisk mot en okkupant, og vil komme til å gjøre det. Den andre sida er at den også vil komme til å rette seg mot arbeiderklassen i tilfelle avopprr.

Vi kan ikke løse dette her ved å stille krav om å kutte ut forsvaret, det kan vi bare ved sjøl å gå inn i forsvaret og være med å hindre at vpna rettes mot folket.

Sp: Du sier vi skal gå inn i forsvaret, er ikke det den linja som kommunistene fulgte etter krigen i mange land, i stedet for at det er kommunistene som påvirker forsvaret, så er det forsvaret som omdanner disse folka til soldater som stiller opp mot det norske folk:

Ja, men hva er alternativet. Hvis det er at all progressiv og radikal ungdom nekter militæret, så vil vi stå igjen med bare politisk passive ellerbevisste reaksjon nære i forsvaret.

Det må da være mye riktigere at radikale og Rød Ungdommere går inn i forsvaret og driver agitasjon mot USAs strategi og mot at våpna skal rettes mot folket.

F.eks. i Alta - saken , så utgjorde helikopterflygeren en viktig kraft da han nekta å bli satt inn mot demonstrantene.

Sp: Hva med erfaringene fra 2. verdenskrig i Frankrike og Hellas, førte ikke kommunistenes nasjonale linje til at de glemte kampen for revolusjonen og underordna arbeiderklassen under borgerskapets linjer?

F.eks. i Frankrike måtte kommunistene vei ta feil . Etter krigen sto de med kontroll over våpna og kanskje kunne gjennomføre revolusjon. De første ikke den politiske kampen for å styrke kommunistenes stilling

Sp: Betyr det at du mener at denne politiske kampen må føres under krigen ?

Vi har en strategi som går ut på folkekrig. Det er et begrep vi bruker, men som folk veit lite om hva konkret betyr. Jeg mener det må bety at vi skal sloss for at arbeiderklassen skal stille seg i spissen for den folkekrigen og ikke la borgerskapet komme i ledelsen for kampen for uavhengighet. Med en slik strategi så vil også en slik kamp gå over i en sosialistisk revolusjon.

Sp: Er det noen sjanse for idag å vinne gjennom med en linje for et sterkt og uavhengig forsvar under kapitalismen?

Dette er et vanskelig spørsmål, men jeg mener det er mulig å føre kamp for reformer innafor forsvaret og at forsvaret går bort mer og mer fra USA sin forsvarsstrategi. Men det er klart at borgerskapet sin makt aldri vil være et konsekvent forsvar for nasjonal uavhengighet, det kan bare arbeiderklassens makt være.

Derfor mener jeg parolen "sterkt og uavhengig forsvar" er strategisk helt riktig, fordi det må være et mål for arbeiderklassen å gå lenger enn borgerskapet i forsvaret av den nasjonale sjølråderett.

Sp: 1940 og 1984 er ikke det samme. Idag henger atombombetrusselen over huet vårt. Er ikke det viktigste idag å jobbe for nedrustning?

Jeg syns kampen mot atomvåpen er viktig, det er en viktig politisk kamp, men vi må ikke bli helt blinde av atomtrusselen. Jeg oppfatter at i kampen mot atomvåpen er det ei linje som sier at både de land som er trua av supermaktene og supermaktene sjøl har interesse av å fjerne atomvåpna. Så enkelt er det ikke

!

Sp: Krig viljo bety utslettelse av begge parter.

Jeg er uenig i et slikt standpunkt. Jeg tror ikke vi skal harselere over fredsbevegelsens syn, for hvis det blir atomkrig så vil det bli forferdelige ødeleggelser. Jeg tror ikke det vil bli noen total atomkrig.

Mennår fredsbevegelsen har ei linje som sier at både supermaktene og vi har interesse av å ødelegge atomvåpna, så er det feil.

Sp: Hvorfor det?

Jo, fordi supermaktene ønsker å ha atomvåpen idag, både som et konkret pressmiddel overfor små nasjoner og i tilfelle bruk i atomkrig.

Begge de to tinga er i interessen til supermaktene.

Sp: Ja er det i det hele tatt noe håp om nedrustning? Nei, og jeg tviler også på at du vil få så jævli store framskritt på spørsmål om nedrustning idag, men å stille krav om nedrustning er helt korrekt, fordi det vinkler den politiske kampen mot supermaktene.

SP: Norge er med i USAs atomstrategi. Du snakker om nasjonal uavhengighet, er ikke da den viktigste kampen nettopp kampen for å komme ut av denne strategien? Vi må stille spørsmålet: Hvem er det som truer norsk nasjonal uavhengighet i størst grad?

Min oppfatning er at det er Sovjet. Samtidig er det slik at vi er med i NATO og det er bygd på en feilaktig forsvarsstrategi.

Vi kan alori føre en kamp for nasjonal uavhengighet bare mot NATO, vi må også si helt konkret hva en utmeldelse av NATO vil være.

Hvis det betyr økt oppslutning om sosialdemokratiet, og den delen av sosialdemokratiet som står for en tilpassing til Sovjet, da er jeg villig til fortsatt å være medlem av NATO.

Sp: Du har et betinget nei til NATO altså?

Jeg er prinsipielt mot NATO fordi det bygger på en ulikeverdige allianse mellom supermakta USA og mindre land, men jeg vil stille helt konkrete krav til en utmeldelse av NATO.

Sp: Hilke krav da?

At vi vinner økt oppslutning om et nasjonalt og uavhengig forsvar og at reformarbeidet i den retningen allerede er påbegynt. Her vilsjelsagt detaljer i forsvarspolitikken komme inn som det fører for langt å komme inn på her.

SP: Her motsier du deg sjøl. I sta så sa du at det ikke var mulig å oppnå et sterkt og uavhengig forsvar under kapitalismen, og nå sier du atvilkåret for å melde seg ut av NATO er at vi får det til . Da er det jo bare enannen måte å si at vi ikke er for å gå ut av NATO ?

Nei, nå er det du som drar mine standpunkt.
Jeg er mot NATO, men jeg vil ikke at enutmelding skal være et ledd i veien inni Sovjets grep.
Derfor vil jeg legge vekt på standpunktene det norske folk tar tilforsvar og hvor langt reformarbeide i den retning vi ønskerer kommet. Jeg sa meg jo enig i at vi kan få tilreformer, sjøl om vi aldri kan få et skikkelig nasjonalt og uavhengig forsvar underborgerkapets herredømme.

Sp: Mange i ml-bevegelsen mener at en av forutsetningene for å få et sterkt og uavhengig forsvar det er å komme ut av NATO. De ser det altså omvendt- hva mener du om det?

Et slikt standpunkt er jeg uenig i ut i fra at det vinkler først og fremst kampen mot NATO, så et sterkt og uavhengig forsvar. Her vil du komme i allianse både med pasifister og sovjetvennlige krefter.
Dermed vil jeg vinkle først og fremst et sterkt og uavhengig forsvar, så Norge ut av NATO.

Sp: Hva gjør Rød Ungdom nå etter Afghanistanuka? Vi vil fortsette arbeidet med krig og fred, og jeg vil understreke at vi fortsatt skal ha fram helheten i våres arbeide.

Vi må klare å holde fast på at midlet til å hindre krigen er forsvaret av den nasjonale uavhengigheten og hva det konkret betyr.

Det andre er at vi må ut og arrangere åpne møter, komme i kamp med våre politiske motstandere.

For det tredje at vi framover legger mere vekt på forsvarspolitikken, siden vi nå i Afghanistanuka tar opp afghanistan og 3. verden.

Rød Ungdom må i sammenheng med 1. mai ta et særlig ansvar for parolen med et sterkt og uavhengig forsvar, og fremme parolen: "Alle folks frihet - hele verdens fred".

Sp: Hva konkret skalet lag gjøre ?

Konkret så syns jeg et åpent møte betyr ganske mye. Det betyr forberedelser, løpesedler, plakater og ikke minst politiske forberedelser der det må være en målsetting at flest mulig tar ordet på møtet.

I forbindelse med 1. maiarbeidet kan vi prøve å få til møter i midttimen om forsvarspolitikken på skolene. En del steder vil AMG gjerne gå i toget, det er bra, men vi må ikke fire i det hele tatt på spørsmålet om et sterkt og uavhengig forsvar.

Sp: Er det ikke mange Rød Ungdommere idag som ikke kjenner forsvarspolitikken bortsett fra denne parolen "sterkt og uavhengig forsvar"?

Jo, riktig. Flertallet av medlemmene er kommet med siden 1980 og militærprogrammet kom ut i 1979.

Jeg vil derfor oppfordre lag og enkeltmedlemmer til å studere dette. Det har en rekke konkrete stådpunkter på mange spørsmål som vi møter i debatt.

- borgerskapets linje
- forholdet til NATO
- hvordan forsvaret skal organiseres
- våre strategiske mål med folkekrig og revolusjon.

Og dermed lar vi denne oppfordringa gå ut til medlemmene: Sett dere inn i forsvarspolitikken til AKP!

Freds- og forsvarspolitik, 2. runde

Svar til Karl sin kommentar i BV
nr. 5. 83.

Kven er hovedfienden ?

Eg trur kanskje ikkje vi er ueinige om det. Eg ser på Sovjet som den farlegaste av dei to supermaktene. Kva er hovedproblemet vårt i Norge ? Dersom vi hadde budd i Aust - Europa, så ville det vere "enklare". Kampen for nasjonalt sjølvstende ville då ha retta seg mot den mest aggressive supermakta, Sovjet. Men vi bur i Norge, og vi er gjennom NATO - medlemskapet militært knytta til supermakta USA, forsvarspolitikken vår er ein del av NATO sin atomstrategi. Skal vi utvikle eit sterkt, uavhengig forsvar, så vil det ramme USA. (Det ville sjølvsagt - på ein måte vere til fordel for Sovjet. Sovjet "tener" på geriljaen i El Salvador, men det hindrar ikkje at dei fører ein rettferdig krig) Vi bur altså i eit land der den rådande forsvarspolitikken passar som hand i hanske med Reagan - administrasjonen sine ynskje. Vi er lenka til supermakta USA. Dette er eit større problem enn dei pasifistiske og prosovjettiske strømingane idag.

Korleis unngå å tena Sovjet?

Dei omfattande demonstrasjonane i Vest er tilfordel for andropov & Co. Det er dei sjølv om demonstrasjonane ber parolar mot SS 20. "Fredsrørsla" i vest har berre (ein viss) innflytelse i vest. Difor vilden, uansett brødd mot Sovjet, tena Sovjet og ramme USA. Dette er eit problem, eit stort problem.

Men nårvi utformar politikken vår kan ikkje vi ta utgangspunkt i vårt prinsipielle syn. Vi kan ikkje la vere å sloss for nasjonalt sjølvstende fordi det kan "tena" Sovjet. Gjer vi det, så sluttar vi å vera kommunistar.

NTA sin demonstrasjon 24. okt.

Karl har tre argument:

- a) Toget aksepterar SS 20.
- b) Toget (og NTA) har ei linje for ein-sidig nedrustning.
- c) NTA rettar seg ein-sidig mot USA. Karl refererer sjølv parolane i innlegget sitt. Eg kan berre oppfordre deg til å lese dei ein gong til. Det finnes ikkje belegg for påstandane dine. (ut i fra parolegrunnlaget)
- Parolene retta seg mot USA og Sovjet, der var ingen paroler for ein-sidig nedrustning. (Å gå mot nye atomrakettar i vest som svar på SS 20 ersjølvsagt ikkje ein-sidig nedrustning, "Frys" er det heller ikkje.
- Når det gjeld parola: NEI TIL SS 20, så kan den tolkast på to måtar:
- Tolking 1: (karl) Nei til SS 20 betyr nei til fleire SS 20 rakettar.
- Tolking 2: (O.D.) Nei til SS 20 betyr nei til SS 20, dvs. at SS20 må fjernast.
- At parola er uklar er sjølvsagt dumt, men Karl drar argumentasjonen lovleg langt ut på vidda. Eg viltro at Karl i grunnen er mot organisasjonar som ein-sidig fokuserar a- våpna, og difor er mot NTA sindemonstrasjon.

Då er det eit greitt utgangspunkt for diskusjon. Men eg kan vanskeleg sjå at argumenta mot parolane er særleg gjennomtenkte. Eg er for at vi skal slutta oss til NTA - arrangement der vi er einige i parolegrunnlaget, samtidig som eg er for at vi skal angripe dei pasifistiske og pro-sov-jettiske strømningane i og rundt NTA. I tillegg må vi høyre fram spørsmålet om nasjonalt sjølvstende NTA er ein faktisk eksisterende bevegelse som har ganske stor oppslutning. Det betyr at vi må ha ein fleksibel taktikk overfor NTA, for å vinne progressive over på vårt standpunkt.

Det virkar som om sentralstyret er begynt å utvikle ein slik taktikk. Det er bra. Men slikt ordkløyveri som m.a. Pål Steigan og Oslo RU kørde fram i diskusjonen med NTA er berre egna til å svekke oss, gjere det lettare for revisjonistar o.a. å framstille oss som krigshissande sekteristar.

O.D

Erfaringer fra åpent møte om krig/fred

Kort tid før jul ble det arrangert et møte om krig/fred-spørsmålet på Oslo Katedralskole.

Møtet må karakteriseres som mislykka, men det kan trekkes flere erfaringer ut av feila som ble begått.

Bakgrunnen for møtet var et ønske om å starte en debatt om krig/fred på skolen, der elevene blir rekna for å være radikale, og hvor pasifismen står sterkt.

Møtet var dessuten et forsøk på å trekke med studiesirkeldeltakere fra Katta i arbeid utafør studiesirkelen.

Mobiliseringa til møtet blei av flere grunner utsatt til den dagen møtet blei avholdt. Vi visste sjølsagt at dette kunne føre til dårlig oppmøte, noe det også gjorde, men vi hadde ingen andre muligheter. Foruten løpeseddeldeling blei det hengt opp veggaviser der møtet blei annonsert. Møtet var dårlig forberedt og diskusjonane uteblei. Studiesirkeldeltakerne

forsøkte i liten grad å få igang debatten, og de ti-femten personene som møtte opp blei ikke skikkelig provosert av innledinga. Innleder på møtet var lederen i Rød Ungdom.

Ledertittelen og den forholdsvis store aldersforskjellen mellom innlederen og påhørerne hindra trolig debatten i å utvikle seg. Dessuten skulle innlederens standpunkter vært klarere. Måten han diskuterte på bar tydelig preg av tidligere møter med fredsbevegelsen og var lite vellykka blandt skoleelever.

De få gangene det var tilløp til debatt, var det som oftest folk fra høyresida som deltok. Vårt mål var å starte en debatt med folk i SUMA (Skoleungdom mot A-våpen) og med pasifister, og diskusjoner med NATO's venner var derfor lite konstruktivt.

Vi har forhåpentligvis lært av alle feila vi gjorde, og håper vi lykkes bedre neste gang.

Bjørn.

Om Rute-80's problemer

Sentralstyret har gitt ut et debatthefte om Rute 80. Hftet kan i beste fall føre til en OK diskusjon. I verste fall til at Rød Ungdom blir stående uten ekstern propaganda av betydning. Diskusjonen som det legges opp til er så godt som blotta for historiske perspektiv. Den kommunistiske bevegelsen er stinn av erfaringer når det gjelder avisarbeid. Hvoefor er debattheftet blotta for slikt. Dette bør ikke gjøres til en økonomisk diskusjon, dette bør være en diskusjon om den kommunistiske pressas rolle i Rød Ungdom. Nå har vi sjansen til en politisk diskusjon. Vi må ikke la denne sjansen gå fra oss.

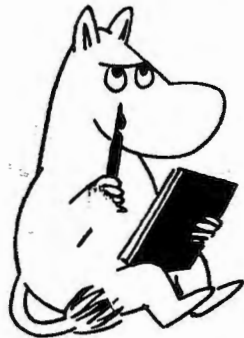
Hovedproblemet for Rute 80 er at den ikke er organisasjonens avis men redaksjonens.

Årsaken til at Klassekampen overlever er at den har en organisasjon bak seg, årsaken til at Rute 80 har dødskramper er at medlemmene ikke ser på Rute80 som sin avis.

En av de viktigste erfaringene til den kommunistiske bevegelsen når det gjelder avis arbeid er at avisa skal være en organisator. Både gjennom den organisasjonen som må til for å spre avisa, og gjennom at avisa ikke bare jobber parallellt med organisasjonen, men helst ligger litt foran.

Et firkanta eksempel: Rute 80 kommer med et nummer "Til kamp mot statsbudsjettet" slik at Ruta kan brukes i kampen mot statsbudsjettet. Eksempler er det mange av.

Litt om årsaken til at situasjonen er sånn: I forbindelse med det organisatoriske sammenbruddet på slutten av 70-tallet, ble det også gjort et politisk oppbrudd fra mange av de grunnleggende teoriene ml-bevegelsen hadde stått for, uten egentlig å vurdere hva som var riktig og hva som var galt. Da Røde Garde skifta navn, og Rune M i ble redaktør skjedde skillet mellom avisa og organisasjonen. Redaksjonen kjørte frem parola "Nei til menighetsblad" og Rød Ungdom mista avisa si.

Siden har det aldri vært gjort noe oppgjør mot denne linja. Tvert imot er det den samme linja den sittende redaktøren kjører ut når hun i debatttheftet sier: "Avisa må altså være be-rettigta til å være et produkt av de impulsene redaksjonen får fra ungdomsmiljøene rundt seg". Og så sier redaktøren: "Dette står ikke i motsetning til å være en avis for Rød Ungdom". Feil Therese! Dette står nettopp i motsetning til å være en avis for Rød Ungdom.

Hvordan skal Rute 80 redigeres? Hovedlinja i redaksjonens arbeid skal være! Hvordan tjene Rød Ungdoms politiske målsettinger? Det er ganske fantastisk at det blir foreslått at AU i Klassekampen skal gå igjennom de forskjellige nummerene av Rute 80 før de trykkes, men at det ikke foreligger noe forslag om at AU i Rød Ungdom skal gjøre det samme. Sentralstyret er ansvarlig for at Rød Ungdom når sine politiske målsettinger. Rute 80 kunne ha vært et middel for å nå disse målsettingene. Jeg må bare beklage at det i all hovedsak er mange år siden Rute 80 aktivt jobba for det, og på den tida het avisa Røde Garde.

Rød Ungdom er fattig, en av de største utgiftspostene er Rute 80. Det er viktig at hvert eneste nummer tjener organisasjonens målsettinger. Vi har ikke råd til å kaste bort ei krone på et velmenende progressivt ungdomsblad, langt mindre titusener. En del av nummerene som er utgitt har vært veldig lekke, bra lay-out osv. Men innholdet har ikke holdt mål, for organisasjonen. Rute 80 skal ikke være en konkurrent til Banzai, Rute 80 skal levendegjøre Rød Ungdoms linjer utad for alle dem som er nyskjerrige på oss.

Ikke levendegjøre redaksjonens forskjellige meninger primært. Sjølsagt vil en avis alltid gi et visst speilbilde av redaksjonen. En som skriver vil alltid legge en del "av seg sjøl" i det en skriver. Og det er helt i orden selvfølgelig. Men sentralstyret og AU må alltid diskutere Rute 80 på forhånd, bestemme hva som er viktigst å få frem i neste nummer osv.

Et spørsmål som bør prege den forestående Rute 80-diskusjonen er om hvordan Rute 80 kan hjelpe oss i det arbeidet vi driver? Etter å ha vært en forholdsvis internt retta organisasjon gjennom flere år, er nå tida kommen for å styrte ut blandt massene for å gjøre dem til våre disipler. I dette arbeidet må Rute 80 spille en avgjørende rolle.

Gjennom å komme med bakgrunnsstoff i forhold til oppgavene våre, reportasjer fra de stedene folk gjør ting bra, og politisk oppsummering i forbindelse med de tinga vi jobber med. Dette må være ryggraden av stoffet til Rute 80 og på den måten være organisator for Rød Ungdom. I tillegg kommer sjølsagt bok- og plateanmeldelser, diskusjoner, klippstoff og annet som gjør avisa lesevennlig.

Jeg mener vi bør si nei til tilbudet fra KK. Det vil være det endelige bruddet mellom avisa og organisasjonen. I stedet må vi ta oss tid til å mobilisere organisasjonen rundt avisa, eventuelt også ta sommeren til hjelp for å få opp gløden. Hvis vi ikke har råd til å gi ut avisa før til høsten, så venter vi på høsten. Og fra høsten av er hovedoppgaven Rute 80, og da som vår egen avis.

Forslag til spørsmål:

Siden debattheftet ikke setter opp spørsmål til diskusjon, legger jeg frem et forslag.

1. Hvordan kan Rute 80 hjelpe oss i det arbeidet vi driver? Tilfredsstill Rute 80 i dag Rød Ungdoms behov?
2. Hvordan vil Rute 80 som KK-bilag virke inn på organisasjonens forhold til avisa? Kan vi leve med dette?
3. Er det realistisk at laget kan selge dobbelt så mange aviser som i dag? Hvordan kan vi verve abonnenter? Er laget villig til å være med på å garantere Rute 80 ved å dekke eventuelle underskudd av egen lomme?

Inge N n.

Uka mot hasj

Folkeaksjonen mot hasj (FMH) er en fellesaksjon for organisasjoner, partier og enkeltpersoner med helt forskjellige meninger og interesser, men som har det til felles at de er enig i at det er viktig å bekjempe hasjen.

I dag har FMH tilslutning fra mer enn 30 landsomfattende organisasjoner, allmennpolitiske, humanitære og rusgiftpolitiske organisasjoner. FMH prioriterer oppgaven med å danne "Slå tilbake"- grupper og egne lokalavdelinger over hele landet.

Rød Ungdom er med i FMH og støtter deres arbeid fullt ut.

Ungdom er den gruppen som er mest utsatt for arbeidsledighet. Skoler legges ned, flere og flere kommer ikke inn på skolene og ungdomstilbudene blir dårligere. Ungdom blir fremmedgjort, og mange føler at ingen har bruk for dem.

De siste årene har narkotikamisbruk fått større og større utbredelse. Særlig hasjen har fått stor utbredelse. Ja, hasjen begynner nesten å bli akseptert på lik linje med alkohol i enkelte miljø. Dette er en meget farlig utvikling. Skal ungdom være i stand til å se hva som skjer i samfunnet og ta opp kampen for sin rett til arbeid og utdanning, må det skapes en holdning mot hasj. Ellers får vi to store rusgiftproblemer, alkohol og hasj, som må bekjempes.

Vi har og har lenge hatt store problemer med alkoholmisbruket. Vi må ikke la hasj bli et like stort problem.

Rus sløver og passiviserer, passiv ungdom er lett å undertrykke. Som Rød Ungdommer oppfordres du til å ta dei i denne kampen. Undersøk om det finnes "Slå tilbake"- gruppe på hjenstedet ditt, hvis ikke så prøv å få starta en, det trenger ikke være så vanskelig.

I perioden 5.- 12. mai skal organisasjonene i FMH ha en felles aksjonsuke, sett av tid og vær med på en eller annen måte og aksjoner mot hasj. Løpesedler og plakater vil bli produsert gratis i aksjonsuka. Disse kan fåes ved å henvende seg direkte til "Folkeaksjonen mot hasj", postboks 599, Sentrum, Oslo 1. Selv om dette er gratis blir vi veldig glad for penge støtte til dekning av aksjonen.

Lill.

YLI og Rød Ungdom

En tradisjon i Rød Ungdom er at vi leder YLI, sentralt og lokalt flere steder. Det er og en realitet at YLI henter sine ledere fra Rød Ungdom.

Dette betyr at en del medlemmer hele tiden vil være engasjert i dette interessedarbeidet, og bruker sin tid her. Lokalt og sentralt prioriterer Rød Ungdom sine oppgaver ut fra en politisk vurdering av stoda. Dette får konsekvenser lokalt der linjene settes ut i livet. Det er umulig å engasjere seg hundrede prosent om Rød Ungdoms oppgaver og på den andre sida lede et YLI lokalt eller sentralt. Lokalt finner man en vri på dette og så går livet sin gang. Dette betyr i praksis at medlemmene velger å slåss utfra sin politiske overbevisning pr. dags dato, ut fra forskjellige politiske nivå. Dette medfører en god del usikkerhet, halv-kameratslig tone og stil for ikke å snakke om innsats. Det rette hadde vært sterk enhet og kameratslig hjelp. Slik det er nå, er resultatet lite konstruktivt for Rød Ungdom.

Dette er ikke noe nytt. Vi mener at Rød Ungdom nå må ta sitt ansvar for å klargjøre sitt forhold til YLI. Dette må skje straks og ta utgangspunkt i, den ideologiske siden, den politiske prioriteringen, de lokale og sentrale forholdene slik at vi Rød Ungdommere kan få en enhetlig linje å jobbe etter.

Vi ser dette som avgjørende for de oppgavene elevorganisasjonen står overfor i fremtiden. Vi medlemmer i YLI trenger nå en linje for helheten i vårt arbeid.

Vi vil stille spørsmål ved den praksis som Rød Ungdom har i sitt YLI-arbeid, ved hele tiden å hente kreftene fra Rød Ungdom både lokalt og sentralt.

Vi krever at Organisasjonen reiser debatten, og gjør vedtak på betydninga av Rød Ungdoms innflytelse og politiske prioritering av YLI.

Vi vil at Rød Ungdoms sentralstyre skal uttale seg om hvordan de mener Rød Ungdommere skal jobbe i YLI!

Vi krever at debatten om masselinja (Stole på, tolmødig kamp, reise dem til sjøl å slåss sin kamp, vår praksis osv) blir reist i Bolsjevikk.

Vi ber om sentralstyrets hjelp til å reise denne debatten i andre lag der YLI-aktivister er organisert.

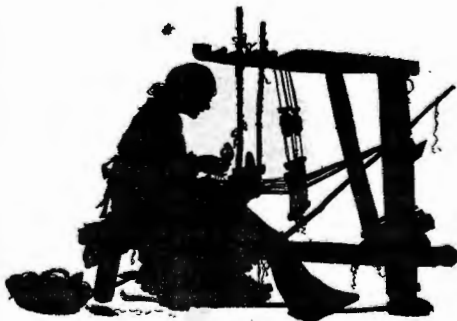
Yrkesskolelaget i Bergen ber om skriftlig svar på dette brevet og om hvordan dette vil bli fulgt opp i organisasjonen.

Enstemmig vedtatt av:

Yrkesskolelaget
i
Bergen.

Svar om YLI

Rød Ungdom er en liten organisasjon. Før og under alle valg, alt fra elevrådsleder til sentralstyremedlem i Rød Ungdom, diskuteres det hvem det bør være, om vi har krefter til den og den oppgaven i distriktet vårt osv. Dette er ofte en hastverksdiskusjon, uker, kanskje bare dager før valget, i tillegg avdekker ofte diskusjonen u-løste motsigelser om hva det er viktig at Rød Ungdom jobber med.

Dette får alvorlige konsekvenser for Rød Ungdommere i YLI. Det er uenighet om de som blir valgt til YLI-verv skal prioritere dette. Dersom laget eller DS ikke mener YLI-jobben er viktig, fører det til at man ikke får noe særlig hjelp eller oppfølging.

Jeg mener at Rød Ungdom i mange oppgaver mangler en langsiktig planlegging både politisk og organisatorisk. I YLI blir dette svært merkbart: Ingen veit i hvilken grad Rød Ungdom som organisasjon skal prioritere YLI, langt mindre hva det betyr for Rød Ungdom å jobbe med YLI. Vi har heller ingen felles linje/mål for arbeidet våre kamerater legger ned i YLI. Dette må diskuteres om vi skal greie å rette opp noen av de problemer vi sliter med i dag, i forholdet mellom YLI og Rød Ungdom. Det er bra at Yrkesskolelaget i Bergen tar initiativet, så får flere sørge for at diskusjonen ikke dør hen i mangel på interesse.

Mitt svar til Bergen (som egentlig ikke er noe svar) tar opp fire punkter:

1. YLI-arbeidet vi gjør er verdifullt.
2. YLI-folk må delta i lagsarbeid.
3. Rød Ungdom prioriterer YLI høyt idag.
4. Forslag fremover.

1. Det Rød Ungdom-medlemmer gjør i YLI er verdifullt og må sees på som en viktig jobb, uansett Rød Ungdoms prioriteringer til enhver tid. De Rød Ungdom setter av til å jobbe med YLI må få tid til dette. Det er viktig av minst to grunner:

Fordi vi veit at Rød Ungdom har den rette linja for interessearbeid, uten pamperi og politisk misbruk av YLI. Vi veit så altfor godt hva Unge Høyre eller AUF ville gjøre YLI til om de fikk makta i YLI.

Fordi våre folk lærer enormt mye i en sånn jobb, kommer i kontakt med nye ungdom, får prøve seg i eksternt arbeid og får svært god innsikt i skolepolitikk. Og hvem får glede av dette seinere? Hvor mange tidligere YLI-ledere, YLI-folk i det hele tatt har viktige oppgaver i Rød Ungdom i dag? Altså: Rød Ungdoms arbeid i YLI er viktig uansett om det er sosialisme, krig/fred som står øverst på prioriteringslista.

2. Delta i lagsarbeid.

Det er helt klart at YLI-folka våre trenger hjelp. Problemet er at det ikke går å gi noe fasitsvar på hva slags hjelp eller hjelp av hvem, det vil variere fra plass til plass. Blandt annet på grunn av kapasitet.

Bergen skriver at folk ikke er flinke nok når de er valgt og ikke får nok hjelp til videre utvikling. Til det vil jeg si: Det trengs en diskusjon om forskjellen mellom interessekamparbeid og eget kommunistisk arbeid for YLI-folk, men også for folk i DS osv. som har ansvaret for å lede folk i eksternt arbeid. Selvsagt må viktige saker i YLI diskuteres også.

Jeg mener at alle YLI-folka våre må delta i lagsarbeid. Dette vil ikke gi hjelp til deres konkrete arbeid i YLI, men vil gi et mer politisk perspektiv på jobbinga i YLI. I dag mener jeg at det er et skille mellom folk i YLI og Rød Ungdommers ellers. Om Rød Ungdom har verving som hovedsak, så gjelder dette liksom ikke for YLI-folk. Da må det til en egen diskusjon om verving for våre folk i YLI. Dette er en feil som både YLI-folka og Rød Ungdom må ta ansvaret for. Men likevel, i den diskusjonen laget, DS eller lignende har om hvem som bør stille til valg fra oss så må det inngå en diskusjon og vedtak om oppfølging og hjelp, og om hvem som har ansvaret for dette.

Jeg veit av egen erfaring at YLI-arbeid tar enormt mye tid, det er spennende, moro og givende. Derfor kan man bruke all sin tid til YLI. Men selv om man kan forsvare seg med at alt YLI-arbeidet en gjør er helt nødvendig er det uansett helt galt at det skal ta all tid.

3. Rød Ungdom prioriterer YLI høyt idag.

Jeg har tidligere skrevet at Rød Ungdom får mange erfarne folk fra YLI. Men det er faktisk omvendt også. Mange som blir satt av til YLI-arbeid er svært dyktige Rød Ungdommers som kunne gjort en flott innsats for Rød Ungdom på andre områder. Dette er viktig å ha med i diskusjonen om prioriteringa av YLI i Rød Ungdom. Noe av prioriteringa ligger jo i nettopp at vi setter av mange dyktige Rød Ungdommers til YLI-verv.

4. Hva nå fremover?

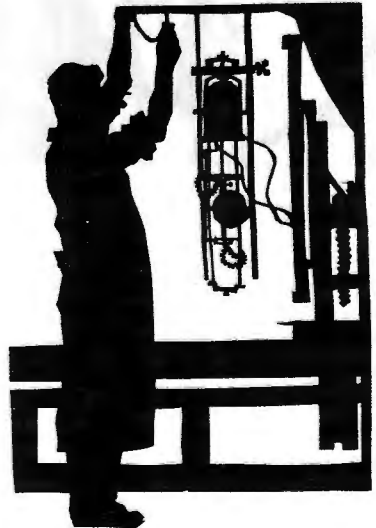
Rød Ungdom må verve mange flere, og det må YLI-folka gjøre også. Jeg foreslår at skoleutvalget får ansvaret for å oppsummere erfaringene med verving på yrkesskolene og gjennomfører en diskusjon om dette for YLI-folk, yrkes-skolelag i løpet av våren.

Vi mangler en plan for YLI-arbeidet vårt. Dette vil vel alltid være et problem. Dette må bli sentrale YLI-folk og skoleutvalget sin jobb å hele tiden forsøke å planlegge i god tid. I tillegg bør det med jevne mellomrom gjennomføres større prinsipielle diskusjoner om skolepolitikk (Statens økonomiske politikk, fagopplæring og ny teknologi, skolens oppbygning og formål osv.).

Rød Ungdom er ikke konsolidert på at YLI-arbeid er viktig. Dette mener jeg er hele Rød Ungdoms ansvar. Det er vel ikke bare YLI-folk som trenger en diskusjon om interessekampanje/frontarbeid i forhold til eget Rød Ungdom arbeid. Denne type diskusjon kan godt føres i sentralstyret, DS osv. også.

Til den videre diskusjonen. Dette er som sagt ikke noe svar på brevet fra Bergen. Det kommer av at det er svært vanskelig å svare på. Jeg kan ikke skjønne annet enn at dere går rundt grøten. Jeg savner i alle fall mye konkret kritikk av Rød Ungdoms arbeid. (Gymnasprioriteringa, at Rød Ungdom må få en egen yrkesskolepolitikk, at Rød Ungdom ikke prioriterer YLI i det hele tatt osv) For at dette skal bli en fruktbar diskusjon må folk komme med det de mener. Nå har vi sjansen til å rydde opp i i alle fall noen uenigheter.

Kari, skoleutvalget.

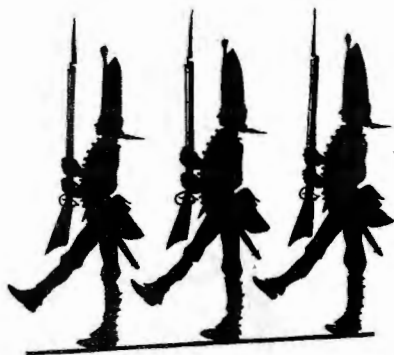
Krise og arbeidsløshet

Som kjent har Sentralstyret valgt å prioritere arbeidet med krig/fred problematikken på topp i 1984. Dette er et syn som jeg støtter fullt ut og som jeg selv har vært med på å stemme igjennom.

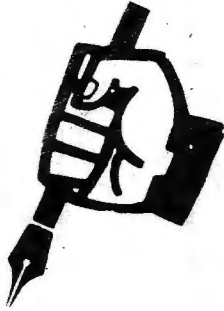
Dette fører med seg visse forandringer i opprinnelige planer, men jeg ser det som overordnet at vi nå har fått en oppgave å konsentrere størstedelen av kreftene omkring for hele organisasjonen i et helt år. Dette vil etter mitt syn bidra til en mer korrekt utnyttelse av organisasjonens ressurser, og gjøre at vi for første gang på lang tid virkelig kan fordype oss i og utvikle en særegen kommunistisk politikk på dette blandt ungdommen. Det stadige maset om skifte av hovedtemaer i løpet av et år har irritert meg lenge, og jeg mener dette er et skritt fremover for å utvikle en sunnere organisatorisk praksis innen ungdomsforbundet.

Valget av temaet synes jeg er greit. Imperealismeteorien og studier av dette er det stor usikkerhet om i dag og mange medlemmer kjenner ikke til disse teoriene i det hele. Med bakgrunn i dette har det også utviklet seg allverdens linjer og meninger rundt krig/fred-problematikken ofte løsrevet fra virkelige studier av temaet.

Valget av temaet er derfor svært heldig for å rydde opp i egne rekker. Sist, men ikke minst, er temaet et av de mest brennbare ungdomspolitiske spørsmål i vår tid. Alle de politiske ungdomsorganisasjonene satser sterkt på dette. Skal vi ha noen som helst mulighet til å holde følge må vi utvikle vår egen stil og politikk.

Når dette er sagt om hovedtemaet må jeg ile til for å tilføye at vi selvsagt trenger flere ben å stå på. Et av disse er arbeidet med krise/arbeidsledighet. Vi er i en slags startfase i dette arbeidet nå. Undertegnede jobber innafor de arbeidsløses komite i Oslo, og søker å vinne en del erfaringer derfra. Videre vil det bli jobba med solide innledninger og informasjon om emnet frem til sommerleiren. Etter mitt syn kan dette arbeidet utvikles mye og vi bør ha en del kunnskaper på området innen vi skal skifte hovedoppgave igjen.

Mitt ønske er at distriktsorganisasjonene vurderer om de har noen å sette av til oppgaven både fordi vi trenger flere til å være med på å utvikle politikk på området, samtidig som det ville være åpenbare fordeler om det i distriktene kunne være folk som hadde kunnskap om emnet når vi med tid og stunder skal satse sterkere på dette området.

Folk som har lyst til å jobbe med disse sakene kan kontakte meg eller kontoret for nærmere informasjon. Ønsker folk noe mer enn å skaffe seg generell kunnskap på området, tror jeg det eneste alternativet er å gå igang å jobbe innafor allerede eksisterende arbeidsledighetsforeninger eller starte opp nye. Dette forutsetter selvfølgelig at en har en del arbeidsledige folk å jobbe med eller er det sjøl.

Dette får lagene sjøl vurdere om de har krefter til. Jeg har håp om at det kan bygges opp et slags senter rundt dette som engasjerer seg på dette området etterhvert. Sommerleirene vil bli et første punkt for å se hvor langt vi har kommet.

Politisk sett står det en del motsigelser på hvordan de arbeidsløse skal organiseres. Noen mener at det er viktig at de knyttes til de allerede eksisterende fagforeninger, mens andre mener det er riktig å bygge egne uavhengige arbeidsledighetsorganisasjoner. Sjøl heller jeg mest til det siste.

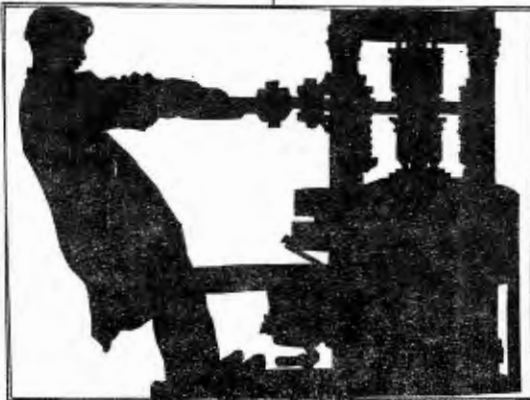
Fagbevegelsen har ikke gjort noe på dette området til nå, og jeg uviler på at de vil gjøre stort annet enn å støtte det i ord. Dessuten mener jeg at det er mer naturlig å samle de arbeidsledige tverrfaglig fordi de har sammenfallende interesser som arbeidsledige. Det er imidlertid stor enighet om at det må knyttes et nært samarbeid mellom de som er i arbeid og de som er uten. Det betyr konkret at de arbeidslediges komiteer alltid må bestrebe seg på et nært samarbeid med de lokale fagforeningene.

Det vil også dukke opp en del linjediskusjoner om 6-timersdagen, om det skal dannes en landsomfattende organisasjon for de arbeidsledige, diskutere en helhetlig politikk på trygdesystemet og en særegen innretting overfor de unge arbeidsledige

som i mange tilfeller ikke har noen erfaring fra det å være organisert.

Faren for et økende ungdommelig filleproletariat vil alltid være tilstede. Kombinert med dette er det sjølsagt viktig å holde garden høyt mot alle tendenser til rasisme og sjåvinisme som alltid vil ligge latent når arbeidsledigheten vokser. Jeg skal ikke gå nærmere inn på detaljer i denne korte artikkelen, men heller henvise til det resolusjonsforslaget jeg kommer til å fremme på YLI's landsmøte. Den sammenfatter på mange måter de synspunkter jeg har på området og er en sum av hvor langt vi har kommet i analysen på krisa/ arbeidsledigheten til nå.

J.J. S
Faglig ansvarlig

Resolusjonsforslag til yli-landsmøtet

Ved inngangen av 1984 er verden inne i den største økonomiske krisen verdenskapitalismen har opplevd siden krigen.

Gjennom alle tider har kapitalismen vært kjennetegnet av økonomiske kriser. Slik har det også vært fra midten av 70-åra og frem til nå. Varslene om midlertidige oppgangstider i USA og spredte tegn på det samme i Norge, vil ikke ha noen innvirkning på sysselsettingsstatistikene.

I Norge var det pr.1.februar registrert 80 000 heltidsarbeidsløse. (4,7% av arbeidsstyrken) I tillegg til dette var 37 000 på ekstraordinære arbeidsmarkedstiltak.

Den totalt registrerte arbeidsløsheten ligger på 140 000 pr. 1.februar. I OECD-landene er ledigheten nå anslått til å ligge mellom 32-35 millioner.

I u-landene er arbeidsløsheten så ekstrem høy at de fakta man opererer med nærmest blir bagatellmessige i sammenligning. Det eksisterer ingen statistikk på området, men nøkterne iagttagere opererer med tall mellom en halv og en milliard mennesker. Det er først i verdensperspektiv en ser hvilke forferdelige konsekvenser kapitalismens jernharde lover har for dem som faller utenfor.

Den økonomiske krisen har ført til en hær av permanent arbeidsløse som kommer til å øke i tida fremover, selv om vi skulle få økonomisk oppgang igjen. Bare i Norge må det skapes 200 000 nye arbeidsplasser innen 1990 for å greie å holde det ledighetsnivå vi har i dag. Når en i tillegg vet at datateknologien har en enestående evne til å rasere arbeidsplasser, og vet at dette vil forsterke seg i årene fremover, ser det dystert ut for fremtidige arbeidssøkere. I dag søker nasjonene å løse disse problemene med hårdhendte hestekurer.

Medisinen er økt konkurranseevne kombinert med hårdhendte angrep på arbeiderklassens opparbeidede velferdsgoder. Det sosiale sikkerhetsnettets rives i stykker, og fattigdom har igjen blitt et synlig trekk i vår del av verden. Vi trenger ikke dra lenger enn til Danmark for å møte køene foran suppestasjonene igjen. I USA søker en å knekke arbeiderklassens kampkraft gjennom såkalt "Union Busting", eller på godt norsk fagforeningsknusing. Profesjonelle firmaer, antatt å ligge på over 5000 i antall, arbeider målbevisst for å knekke streiker, trenere tariffavtaler og forhindre uavhengige fagorganisasjoner.

I Belgia og Danmark utkommanderes politiet mot streikende arbeidere. I Storbritania sår arbeidsgiverne splittelse ved å mobilisere arbeiderklassen mot sine egne fagforeningsledere. Fagbevegelsen mister innflytelse og medlemmer som følge av arbeidsløsheten og overgrep fra myndigheter og bedriftseiere. I Nederland er det 10% færre medlemmer enn i 1980. England mister 500 000 medlemmer pr år.

For første gang i historien er under 50% av arbeidsstyrken i England organisert. Den Vest-Tyske fagbevegelsen har mista 100 000 medlemmer siden 1982. I alle land øker rasismen. Vest-Tyskland har satt igang store kampanjer for å kaste ut fremmedarbeidere. I Storbritania flammer gatekampene mellom svart og hvit ungdom. Menn settes opp mot kvinner.

I den tredje verden tvinges arbeiderklassen til gigantiske lønnsnedslag for å tilfredsstille den internasjonale bankkapitalen. Arbeidere i en bedrift settes opp mot en annen. Arbeidere i en nasjon settes opp mot arbeidere i andre nasjoner. Kort sagt, de stadig mer fremtredende virkemidlene som brukes er rasisme, sjåvinisme og batonger.

Nøkkelordene i myndighetenes politikk i dag er økt konkurranseevne, omstilling og produktivitet. For å oppnå deler av dette utvikles produksjonsmidlene voldsomt. Omstilling av produksjonen er som regel omstilling til arbeidsløshet. Tendensen går helt klart i retning av å presse mest mulig ut av det levende arbeidet, å presse det ut av bedriftene for å erstatte det med maskiner og avansert teknologi. Kombinert med denne form for omstilling i Norge søker en også å eksportere kapital og arbeidsplasser til såkalte lavkostland for å oppnå maksimal profitt.

Omstillingen innen

Akerkonsernet er et stjerneeksempel på dette. Omstillingen førte til at 6000 arbeidsplasser gikk tapt. I rapporten fra denne omstillingen går det klart frem at alle arbeidsplasser, lønnsomme eller ikke, som ikke passet inn i omstillingsplanene skulle nedlegges. Hovedmålet, å oppnå maksimal profitt var det avgjørende.

På sikt skaper produktivitetshysteriet færre og ikke flere arbeidsplasser. Samtidig er krisen i dag, som alle andre kriser ei overproduksjonskrise. Paradoksalt nok føres det store kampanjer for å presse arbeidernes lønninger nedover samtidig som man sitter med enorme lagre som man ikke får solgt.

Produksjonen utvikles maksimalt mens lønningene søkes presset så lavt som mulig. Som naturlig følge av systemet prøver en å presse mest mulig av det levende arbeidet ut av bedriftene og massearbeidsløshet oppstår. Den økonomiske politikken som føres ved å presse reallønna nedover og redusere offentlige budsjetter, begynner å gi resultater av massearbeidsløshet også her i landet. I en lang periode var veksten i sysselsettingen besørget av det offentlige.

Denne utviklingen skal nå stoppes med nedskjæringer av de offentlige budsjettene. Den økonomiske krisen i kommunene fører til at tusener av arbeidsplasser går tapt. Bare i Oslo regner man med et tap på 2000 hvert år.

Innskrenkinger i Husbankens lånerammer fører til nedgang i boligbyggingen. Paradoksene gjentar seg ved at mens folk mangler et sted å bo, går tusenvis av bygningsarbeiderne arbeidsløse. Innafoe sykehussektoren har man ventetid på opptil tre år for en ryggoperasjon. Det sier seg selv at de sosiale utgiftene ved slike køer, uføretrygd osv., koster samfunnet langt mer enn det å effektivisere inngrepene.

Konkurransen søkes stimulert for å erobre større andeler av verdensmarkedene. Problemet med dette er at alle land forsøker å oppnå dette. Resultatet blir selvfølgelig at alle søker å skyve problemet over på hverandre.

Kampen mot arbeidsløshet blandt ungdom må i mange tilfeller ta form som en ren budsjettkamp. At det offentlige kan skape tusenvis av arbeidsplasser er hevet over tvil.

Pengene til ulike tiltak finnes, om man får dem er avhengig av styrken til dem som fører kampen. Det regelverket som gjelder arbeidsløshetsstrygd kan i beste fall sies å ha hatt noen mening i en tid med et helt annet arbeidsmarked enn det vi har i dag. I en situasjon med stadig flere arbeidsløse og økende antall langtidsløse viser det seg at ordningen med dagpenger er ytterst mangelfull og fører til store økonomiske problemer for svært mange arbeidsløse. Alle dem som enten ikke får utbetalt dagpenger eller mister dem etter 40 uker blir i dag sendt videre fra Arbeidskontorene til Sosialkontorene.

!

På den måten har arbeidsmarkedsproblemet blitt et sosialt problem, noe som er ytterst nedverdiggende for dem som rammes og som i tillegg er urasjonell å administrere fordi det legger et stort press på kommunenes økonomi. 40-ukers regelen er et hardt slag mot alle langtidsløse. De blir straffet for en arbeidsløshet de ikke er skyld i og straffet for at myndighetene, regjeringen og Arbeidsmarkedetaten ikke er i stand til å skaffe dem jobb.

Regelen for for behandling av dagpenger er i dag to promille av siste år eller gjennomsnittet av siste tre års inntekt. Dette betyr en nedgang på 20-25% i kjøpekrafta. Dette fører til en håpeløs økonomisk situasjon for mange. For ungdom som ikke har hatt arbeid eller som kommer rett fra skole og ut i arbeidsløshet er situasjonen nærmest katastrofal om de ikke får arbeid. De har ingen rett til trygd og blir totalt avhengig av å leve på andre. Alt snakk om privilegert ungdom og dessert-generasjon blir som ren parodi å regne i et slikt perspektiv.

Kampen for et mer rettferdig trygdesystem vil bli svært viktig i åra som kommer. Ikke minst med tanke på at det innen 1990 vil være 100 000 flere alderspensjonister her i landet. Med tanke på det allerede dårlige trygdesystemet og myndighetenes opplagte vilje til å skjære ned på budsjettene, gjelder det å samle alle gode krefter rundt forsvaret av de sosiale godene.

Et problem for de arbeidsløse er at de på ingen måte utgjør noen ensartet gruppe. De er og blir arbeidsløse til forskjellige tidspunkter og har ingen naturlige fora å treffes i.

Det er derfor svært gledelig å se at det dannes arbeidsløshetskomiteer rundt omkring i landet. Fagbevegelsen og YLI har en viktig oppgave i å støtte opp om og knytte kontakter og samarbeide med disse foreningene. Dette er av stor viktighet for å unngå splittelse mellom de som har og de som ikke har arbeid. Denne faren ligger alltid latent fordi de naturlig nok kjemper om de samme jobbene.

YLI vil derfor støtte opp om arbeidet i kampen mot arbeidsløsheten og jobbe for:

Å knytte et nært samarbeid mellom de med og uten arbeid for å unngå splittelse.

Kjempe konsekvent mot alle former for rasisme og sjåvinisme. Jobbe for at utdanningen skal være teknisk oppdatert og at flere skole- og lærlingeplasser ikke må gå på bekostning av innholdet i utdanningen.

At Husbanken må få de midler som trenges for å opprettholde en sosial boligbygging og sikre folk arbeid.

At fylker og kommuner får økt sine rammebudsjetter for å skape flere samfunnsnødvendige jobber. At 40-ukers regelen avskaffes for alle og at dagpenger utbetales for alle uker i kalenderåret uansett hvor lenge en går arbeidsledig.

At reglene for beregning av dagpenger endres til å gjelde 90% av gjennomsnittlig industriarbeiderlønn for dem som ikke har hatt arbeid, og til 90% av siste års inntekt eller gjennomsnittet av de siste tre års inntekt for de som har hatt arbeid.

John J. S.

rød sommer!

SOMMERLEIR I NORD-NORGE!

Det blir sommerleir i Nord-Norge i år. Landsdelen kan by på midnattsol, fiskemuligheter og fjellturer.

Hovedtemaer blir:

Kapitalismen/sosialisme i Norge og imperealismeteorien.

I tillegg blir det seminarer på: Rød Ungdoms historie, faglig seminar: Kommunist i fagforeninga,

Folkekrig/Geriljakrigføring i Norge og Stalin-seminar.

Leirsted blir i Sør-Troms eller Narvik-området.

Sett av uka 22.-29.juli til sommerleir i den røde landsdel.

Påmelding sendes til:

Nordland Rød Ungdom
Fridtjof Nansensgate 7,
8600 Mo i Rana.

Kan bestilles fra : Boks 610, Sentrum, 0106 Oslo 1

Antall eks. GAMLE HEFTER:

...Til kamp for et sted å være. 1973	2,-
...Hva vil Rød Ungdom	10,-
...Vi skal seire (veldig enkel studiesirkel) 1978	6,-
...Om interessekampen på gymnasene 1972	5,-
...For et fritt Norge (Om EEC) 1971	5,-
...Lenin, Stalin, Mao: Om ungdommen	6,-
...Tjen Folket, Mao.	2,-

NYERE HEFTER.

...Rød Ungdoms handlingsprogram: Gjør Opprør 1979	5,-
...Organisasjonshåndbok m/vedtekter	35,-
...Kort innføring i marxisme: Filosofi og historiesyn.	10,-
...Kort innføring i marxisme: Politisk økonomi.	20,-
...Grunnsirkel: En innføring i marxisme.	25,-
...F. Engels: Sosialismen fra utopi til vitenskap. (Utdrag)	5,-
...Sosialisme - utopi eller virkelighet. (LM vedtak 1983)	20,-
...Skoleprogram. Landsmøtevedtak 1983)	15,-
...27 spørsmål og svar om Rød Ungdom	5,-
...50 spørsmål og svar om krig og fred	5,-

HEFTER OM INTERNASJONAL POLITIKK.

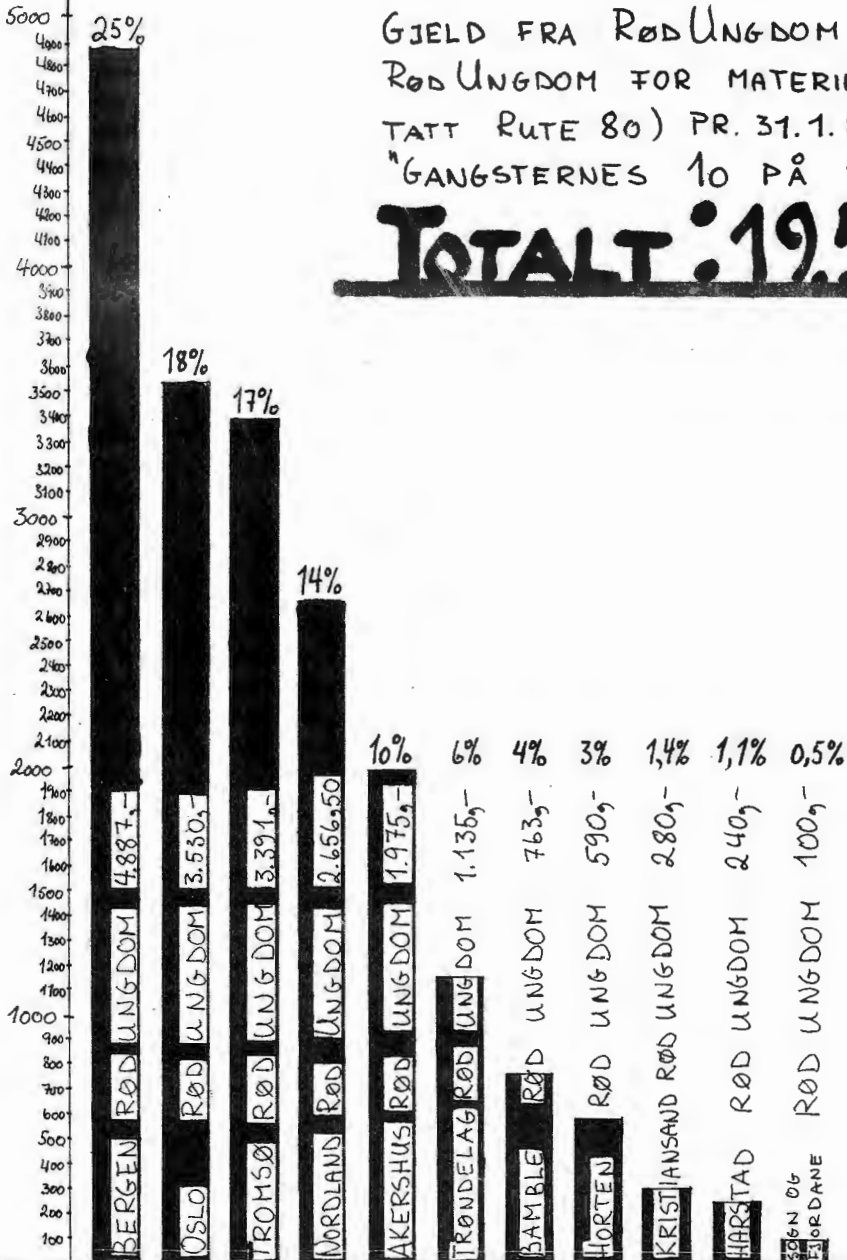
...Ledd i en global strategi	15,-
...Zimbabwes vei til frigjøring	10,-
...Temahefte om Nicaragua	10,-
...Azania, om kampen mot rasismen i Sør-Afrika	5,-
...Landet ved havet (om Eritrea)	5,-

MERKEr.

...Kjemp for et bedre ungdomsmiljø (Klistre)	2,-
...Kamp mot all politivold	2,-
...Slå tilbake hasjen	2,-
...Rød Ungdom	2,-
...Alle folks friedom - Heile verdens fred (button)	5,-

PLAKATER.

...Rute 80 - ikke bare romantikk	5,-
...Jenter organiser dere.	2,-
...Uten frihet - ingen fred	2,-
...Uten frihet - ingen fred (glatt papir)	5,-

GJELD FRA RØD UNGDOM TIL
RØD UNGDOM FOR MATERIELL (UNN-
TATT RUTE 80) PR. 31.1.84
"GANGSTERNES 10 PÅ TOPP".

TOTALT: 19.547,50

TOM SIDE

TOM SIDE

TOM SIDE

Alle folk først - Helt verdans fred

Alle folks frihet – Hele verdens fred